

[Indenrigs- og boligministeren.]

ændringer i bestemmelserne om huslejetilskud til aldersrentemodtagere, har man i overensstemmelse med de forslag, der fornylig er fremsat af et af boligministeriet nedsat udvalg vedrørende invaliderenteboliger, foreslået gennemført en række ændringer i de bestemmelser, der gælder for invaliderentemodtageres og kronisk syges adgang til huslejenedsættelse og deres fortrinsret til visse særligt indrettede boliger.

Sjette afsnit omhandler reglerne om bolig-anvisning og sammenlægning af lejligheder. Disse bestemmelser, der tilsigter at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af bolig-massen, svarer i det store og hele til de nu-gældende regler.

Der er dog foreslået indført en adgang for kommunerne til at påbegynde en stykkevis afvikling af boliganvisningen, idet der vil kunne træffes beslutning om, at bestemte kategorier af lejligheder, f. eks. lejligheder i tofamilieshuse, fritages for anmeldelsespligt.

For at fremme bevægeligheden på arbejdsmarkedet og give mulighed for en udjævning af bolig manglen er det endvidere foreslået, at man ophæver den adgang, som boliganvisningsudvalgene hidtil har haft til at stille krav om en vis tids forudgående bopæl i kommunen som betingelse for godkendelse af en lejer til en ledig lejlighed. Boliganvisningsudvalgene er herefter pligtige at godkende en af en udlejer foreslået lejlighedssøgende, såfremt denne opfylder de af udvalget sædvanligt stillede krav med hensyn til husstandens størrelse og sammensætning, til en lejlighed af den pågældende størrelse.

Om de økonomiske virkninger for staten af lovforslaget skal jeg henvise til de bemærkninger, som finansministeren fremkommer med til sit lovforslag om en udligningsafgift til staten af faste ejendomme, men jeg ønsker dog at understrege, at merudgiften for statskassen ved nedbringelse af nybyggeriets husleje til 1950-niveauet og den ekstra støtte til rentemodtagerne netop kommer til at svare til provenuet af den foreslåede udligningsafgift. Der bliver således ikke tale om, at denne afgift kommer til at tjene formål, der er vor boligpolitiske målsætning uvedkommende.

Regeringen finder, at dette lovforslag indebærer mulighed for en konstruktiv løsning af et af efterkrigstidens største og vanskeligste spørgsmål, og at det gør ret og skel til alle sider. Det er derfor regeringens håb, at det må kunne danne grundlag for en saglig drøftelse i det høje ting.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal hermed tillade mig for det høje folketing at fremsætte regeringens forslag til lov om en udligningsafgift til staten af faste ejendomme.

Det er regeringens opfattelse, at de lejeforhøjelser, der foreslås givet adgang til i det af indenrigs- og boligministeren for det høje ting fremsatte lovforslag om boligforholdene, og som bl. a. har til formål at skabe mulighed for en udjævning af forskellen i lejeniveauerne, må beskattes hos ejerne.

Disse ville ellers opnå en uberettiget værdstigning på ejendommene, idet de forhøjelser, der gives adgang til, overstiger den siden huslejestoppets gennemførelse indtrådte stigning i ejendommenes driftsudgifter. En foretagen undersøgelse har vist, at der siden 1939 er indtrådt en stigning i de samlede driftsudgifter for udlejningsejendomme fra før krigen, svarende til 20—25 pct. af lejen i 1939. Undersøgelsen viser det gennemsnitlige behov for en lejeforhøjelse til dækning af de stigende driftsudgifter, men dels dækker dette gennemsnitlige behov over store forskelligheder for de enkelte kategorier af udlejningsejendomme, dels kan det ikke udelukkes, at der på dette som på andre områder vil kunne opnås forskellige besparelser ved rationalisering o. lign. Regeringen er derfor af den opfattelse, at kun ca. halvdelen af det beløb, hvormed lejen er eller bliver forhøjet udover de 5 å 6 pct., der blev givet adgang til i 1951, bør tilfalde udlejerne til dækning af de stigende driftsudgifter, medens den anden halvdel inddrages gennem en afgift.

Efter lovforslaget pålignes afgiften på grundlag af ejendommenes vurderingssum til ejendomsskyld ved 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950.